

Hoe we het avondmaal eten

Justin Johnson

Eén van de meest Rooms-Katholieke praktijken in het hele niet-Katholieke Christendom is de Protestantse mis die traditioneel ook wel bekend staat als “Het Avondmaal”.

Terwijl ze de verkeerde Katholieke leer aan de kaak stellen dat de cracker in het echte vlees van Jezus verandert, zetten Protestanten het Katholieke sacrament alleen voort met een beetje meer oneerbiedigheid en minder mystiek.

Zowel Katholieken als Protestanten denken dat Jezus een sacrament voor de kerk heeft ingesteld toen hij met zijn discipelen de beker rondgaf en het brood brak bij het Pascha, zie Matth. 26:26:

“En als zij aten, nam Jezus het brood, en gezegend hebbende, brak Hij het, en gaf het den discipelen, en zeide: Neemt, eet, dat is Mijn lichaam.

Een gelovige, uit het midden van de Handelingen periode, zou er goed aan doen om te bedenken dat de kerk, die zijn lichaam is, nog niet was geopenbaard, en dat iedereen aan die tafel een Jood was die anticipeerde op Pinksteren en de komst van het koninkrijk.

We zouden niet welkom zijn aan die tafel!

Zelfs goedbedoelende maar onjuiste genadebroeders onderwijzen het Avondmaal als een Nieuw Testamentische viering die door Jezus is ingesteld in Lukas 22:14-20:

(Br. Stam, van de Berean Bible Society, heeft een boekje waarin deze fout wordt onderwezen.)

“Lukas 22:14-20: 14 En als de ure gekomen was, zat Hij aan, en de twaalf apostelen met Hem. 15 En Hij zeide tot hen: Ik heb grotelijks begeerd, dit pascha met u te eten, eer dat Ik lijde; 16 Want Ik zeg u, dat Ik niet meer daarvan eten zal, totdat het vervuld zal zijn in het Koninkrijk Gods. 17 En als Hij een drinkbeker genomen had, en gedankt had, zeide Hij: Neemt dezen, en deelt hem onder ulieden. 18 Want Ik zeg u, dat Ik niet drinken zal van de vrucht des wijnstoks, totdat het Koninkrijk Gods zal gekomen zijn. 19 En Hij nam brood, en als Hij gedankt had, brak Hij het, en gaf het hun, zeggende: Dat is Mijn lichaam, hetwelk voor u gegeven wordt; doet dat tot Mijn gedachtenis. 20 Desgelijks ook den drinkbeker na het avondmaal, zeggende: Deze drinkbeker is het nieuwe testament in Mijn bloed, hetwelk voor u vergoten wordt.

Het is duidelijk te bewijzen dat de twaalf die nacht de Verborgenschap van het kruis niet begrepen. Dat de twaalf die avond geen feest vierden blijkt wel uit het feit dat Jezus zijn verraders toeriep:

“Lukas 22:21: Doch ziet, de hand desgenen, die Mij verraadt, is met Mij aan de tafel.

“Matth. 26:22: En zij, zeer bedroefd geworden zijnde, begon een iegelijk van hen tot Hem te zeggen: Ben ik het, Heere?

Wat ze hier aan het doen waren, was geen weerspiegeling van de gemeenschapsleer die Paulus onderwees. Wat Paulus onderwees, werd niet aan de twaalf bekendgemaakt.

Paulus zijn communie/gemeenschap

Communie/gemeenschap is puur een leerstelling van Paulus en werd nooit onderwezen tijdens Jezus' aardse bediening.

De uitdrukkingen " *des Heren avondmaal* ", " *avondmaal* " en " *tafel des Heren* " komen alleen voor in de brief van Paulus aan de Korinthiërs en nooit in één van de verhalen over de bediening van de Messias aan Israël.

De leer van de communie/gemeenschap is rechtstreeks verbonden met de openbaring van de verborgenheid van Christus.

Paulus zegt dat het brood niet het fysieke lichaam van Jezus is; het is de kerk, het lichaam van Christus.

"1 Kor. 10:16-17: 16 De drinkbeker der dankzegging, dien wij dankzeggende zegenen, is die niet een gemeenschap des bloeds van Christus? Het brood, dat wij breken, is dat niet een gemeenschap des lichaams van Christus? 17 Want één brood is het, zo zijn wij velen één lichaam, dewijl wij allen eens broods deelachtig zijn.

Volgens Paulus is de beker niet het bloed van Jezus, vergoten in schande voor Israël, maar het bloed dat de redding en vergeving kocht voor alle mensen die niet onder enig verbond stonden, zie Handelingen 20:28 en 1 Korintiërs 12:13:

"Hand. 20:28: Zo hebt dan acht op uzelf, en op de gehele kudde, over dewelke u de Heilige Geest tot opzieners gesteld heeft, om de Gemeente Gods te weiden, welke Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed.

"1 Kor. 12:13: Want ook wij allen zijn door een Geest tot een lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot een Geest gedrenkt.

De enige betekenis van het brood en de beker in Lukas was die van een noodzakelijk offer voor Israëls Nieuwe Testament, en was geen sacrament, instelling, ritueel of viering voor de kerk.

De leer van communie/gemeenschap werd eerst aan Paulus gegeven om de kerk te leren over haar gemeenschappelijke vrije gave van verlossing in Christus.

Het Korinthische Avondmaal

De enige plaats waar de " *des Heeren avondmaal* " wordt gevonden, is in de **berispingsbrief** van Paulus aan de Korinthiërs:

"1 Kor.11:20-21: 20 Als gij dan bijeen samenkomt, dat is niet des Heeren avondmaal eten. 21 Want in het eten neemt een iegelijk te voren zijn eigen avondmaal; en deze is hongerig, en de andere is dronken.

De Korinthiërs aten meer dan een klein stukje brood en een vingerhoedje druivensap als sommigen dronken werden, zie 1 Korintiërs 11:21:

"Want in het eten neemt een iegelijk te voren zijn eigen avondmaal; en deze is hongerig, en de andere is dronken.

Als het een probleem is dat sommigen honger hebben na de maaltijd des Heren, dan is elke kerk die het sacrament naleeft schuldig en heeft Paulus' berisping nodig.

De realiteit is dat de Korinthiërs samenkwamen om een maaltijd te eten als leden van het lichaam van Christus, dus is de vermaning om op elkaar te wachten:

"1 Kor. 11:33: Zo dan, mijn broeders, als gij samenkomt om te eten, verwacht elkander.

De reden dat ze het avondmaal des Heren niet aten, was omdat ze hun eigen zelfzuchtige, zondige, gescheiden avondmaal aten.

"1 Kor. 11:21: Want in het eten neemt een iegelijk te voren zijn eigen avondmaal; en deze is hongerig, en de andere is dronken.

Het probleem was dat ze niet aten in eenheid en naastenliefde, zoals de leer van gemeenschap leert betreffende de leden van het lichaam van Christus, zie 1 Kor. 12:13 en 1 Kor. 13:4-5:

"1 Kor.12:13: Want ook wij allen zijn door een Geest tot een lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot een Geest gedrenkt.

"1 Kor. 13:4-5:4 De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren; de liefde is niet afgunstig; de liefde handelt niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen; 5 Zij handelt niet ongeschiktelijk, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad;

Ze hielden voedsel achter dat eigenlijk voor degenen was die ze niet lief hadden, niet respecteerden of waarvan ze zich distantieerden.

Paulus onthult vervolgens het getuigenis van wat Jezus deed toen hij at met zijn verraders.

De nacht dat Jezus werd verraden, at hij met degenen die hem zouden verraden en zei: "Neem, eet". Hij propte zichzelf niet vol en hield het niet allemaal voor zichzelf. Hij had de liefdadigheid om aan anderen te eten te geven en hen te zien profiteren, zelfs tot het punt dat hij zijn eigen leven gaf.

De Korinthiërs hadden geen respect voor de leer van onze gemeenschap in Christus, zelfs niet voor de "onsierlijke leden", zie 1 Korintiërs 12:23-25:

"23 En die ons dunken de minst eerlijke leden des lichaams (= leden van het lichaam van Christus) te zijn, denzelven doen wij overvloediger eer aan; en onze onsierlijke leden hebben overvloediger versiering. 24 Doch onze sierlijke hebben het niet van node; maar God heeft het lichaam alzo samengevoegd, gevende overvloediger eer aan hetgeen gebrek aan dezelve heeft; 25 Opdat geen tweedracht in het lichaam zij, maar de leden voor elkander gelijke zorg zouden dragen.

Ze moesten het "des Heeren avondmaal" samen eten, in plaats van hun eigen avondmaal apart.

Christus niet naar het vlees

Zowel Katholieken als niet-Katholieken willen het vlees van Jezus benadrukken in hun sacramentele lunch, maar ook teruggaan naar de bediening van de Heer in het vlees.

Hoewel het misschien traditioneel is om terug te gaan naar de aardse bediening van de Heer voor ons voorbeeld van gemeenschap, zegt Paulus echter dat we Christus naar het vlees niet meer kennen.

"2 Kor. 5:16: Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees.

Als we Jezus' aardse bediening in onze gezamenlijke maaltijden moeten gedenken, dan is het geen wonder dat mensen denken dat we onder het Nieuwe Testament van Israël staan, dat de kerk op Pinksteren begon en dat we een vervulling zijn van Israëls beloften.

Dit zijn allemaal leerstellig verkeerde gevolgen van het niet juist scheiden van Paulus' leer van gemeenschap en Israëls smetteloze offer.

Wij kennen en onderrichten nu de gemeenschap volgens wat de Heer vanuit de hemelse heerlijkheid heeft geopenbaard over Christus en de kerk. Het is wat Christus deed volgens de verborgenheid dat we gedenken als we samenkomen om te eten (*) "*totdat Hij komt*" (1 Kor 11:26).

(*)--Gemeenschap

Samen eten in de kerk is een perfect moment om te oefenen wat we prediken over gemeenschap.

We zijn één met elkaar in het lichaam van Christus. We delen een gemeenschappelijk doel om op te groeien in Christus. We hebben een gemeenschappelijke Heiland in de Heer Jezus Christus.

Bij Grace Ambassadors komen we een paar keer per jaar samen om te eten.

Iedereen in de omgeving wordt uitgenodigd om met ons te komen eten in de gemeenschap van Christus.

Er zullen geen magische wafels in vlees veranderen, of trieste reflecties over een vingerhoedje druivensap.

In plaats daarvan zullen we ons het evangelie van Christus herinneren, de dood en opstanding van de Heer, die voor ons een gemeenschap met Hem en met elkaar hebben opgeleverd.

Wij zijn zijn lichaam, door ons gemeenschappelijk geloof in zijn vergoten bloed aan het kruis, zie 1 Kor 10:17:

" Want één brood is het, zo zijn wij velen één lichaam, dewijl wij allen eens broods deelachtig zijn.

Hoe fantastisch is het om gemeenschap te hebben met anderen die zich verheugen in het evangelie.

"1 Kor. 10:31: Hetzij dan dat gijlieden eet, hetzij dat gij drinkt, hetzij dat gij iets anders doet, doet het al ter ere Gods.

Einde citaat van Pastor Johnson

De Evangelische Eucharistie uit Markus 14 is niet het avondmaal des Heren. De communie van Paulus was geen sacrament, noch was het eten van crackers en druivensap een ingestelde verordening. Dit alles komt voort uit een religieuze traditie, en niet de Bijbel die juist verdeeld is.

Voor sommige mensen zijn tradities hardnekkig.

Praktiseer de communie/gemeenschap

"Beoefent u de communie/gemeenschap in uw kerk?"

Wij, Grace ambassadors, proberen het zeker!

De eerste gedachte die je hebt over kerken die communie/gemeenschap beoefenen (d.w.z. de tafel des Heren, het avondmaal) lijkt misschien rechtstreeks uit het Rooms-Katholicisme, dit is NIET wat we de Bijbel zien leren over de verborgenheid van Christus.

Communie/gemeenschap gaat niet over de smaak van wat we eten of drinken, maar over het volbrachte werk van Christus. We zijn allemaal verlost door het bloed van Christus die voor ons stierf toen we nog zondaars waren.

Communie/gemeenschap gaat niet over wat we in onze mond stoppen, maar over welke positie we samen hebben in Christus. We zijn allemaal leden van elkaar in één Lichaam.

Wanneer we samenkomen in het Lichaam van Christus, wordt ons opgedragen om met elkaar, in dezelfde geest en dezelfde liefde, in dienst van elkaar te zijn.

Dit vergt oefening.

Als deelgenoten van het bloed en het Lichaam samen (in ons geloof, niet in onze buik) prediken wij de gemeenschap met Christus en trachten wij deze door Zijn genade te beoefenen.

Morgen zal het een vreugde zijn voor onze kerk om weer samen te komen. We zullen prediken over communie/gemeenschap, we zullen zingen, we zullen praten, we zullen eten.

Mijn gebed is dat we ook in praktijk brengen wat we prediken in alles wat we doen, zie Filippenzen 2:1-4:

“1 Indien er dan enige vertroosting is in Christus, indien er enige troost is der liefde, indien er enige gemeenschap is des Geestes, indien er enige innerlijke bewegingen en ontfermingen zijn; 2 Zo vervult mijn blijdschap, dat gij moogt eensgezind zijn, dezelfde liefde hebbende, van een gemoed en van een gevoelen zijnde. 3 Doet geen ding door twisting of ijdele eer, maar door ootmoedigheid achte de een den ander uitnemender dan zichzelf. 4 Een iegelijk zie niet op het zijne, maar een iegelijk zie ook op hetgeen der anderen is.